

[Krag.]

mæssige Konkurrenceevne, og om valuta-riske Hensyn er der jo i denne Forbindelse ikke Tale, slet ikke jo for Tillægskontingen-tets Vedkommende, saa i saa Henseende kan Vanskeligheder ikke opstaa.

Jeg gaar nu ud fra, at der vil blive stillet Forslag om Sagens Henviisning til Overvejelse i et Udvalg, og i dette Udvalg vil der forhaabentlig fra den højtærede Ministerns Side kunne gives i betydelig Grad nøjagtigere Oplysninger med Hensyn til Aftalens Indhold end givet i Bemærkningerne. Jeg skal derfor med disse Ord anbefale, at Forslaget til Rigsdagsbeslutning om Ratifikation af Overenskomsten for 1936 og de følgende Aar mellem Danmark og Tyskland med Hensyn til Vareudveksling henvises til nærmere og velvillig Overvejelse i et Udvalg.

Drachmann: Det er nu tredje Gang den danske Rigsdag stilles over for at skulle ratificere en dansk-tysk Handelsoverenskomst, med hvis Forberedelse, Tilrettelægning og Udarbejdelse den intet som helst har haft at gøre, og til hvis Udførelse i Praksis ingen Lovforanstaltning i og for sig er paakrævet. Vi har adskillige Gange vendt os rent principielt mod den besynderlige Fremgangsmaade, at man støttende sig til Kræfter uden for Rigsdagen, med mere eller mindre Succes, med mere eller mindre harmonisk Forløb forbereder en saadan Sag og saa til syvende og sidst vil have Rigsdagens Ratifikation, altsaa dens officielle Stempel, hvorved Rigsdagen faar Ansvar for en Sag, den intet som helst har haft med at gøre, og som den aldeles ikke kan overse, i alt Fald ikke som Situationen er nu ved Forelæggelsen af Forslaget til Ratifikation. Jeg er tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Krag nu indtager samme Standpunkt som vi.—det ærede Medlem beklager jo denne Fremgangsmaade—, og jeg synes, at det logiske maatte være, at det ærede Medlem og hans Parti saa holdt sig uden for Ratifikationen, som vi hidtil har gjort det — og saaledes som vi foreløbig ser paa Sagen, tyder intet paa, at der vil være Anledning til at ændre vor hidtidige Holdning.

Det blev stillet i Udsigt i Fjor, at nu skulde det være Slut med denne Fremgangsmaade — den højtærede Udenrigsminister var selv inde derpaa —, men alligevel ser vi i Aar igen Forslaget om Ratifikationen. Meget sent under Forhandlingerne, altsaa for nylig, er det sivet ud,

at der ikke krævedes Ratifikation. Nu faar vi i Motiverne til Forslaget at vide, at det er dette berømmelige Provisorium i Januar Maaned, der gør det nødvendigt eller ønskeligt, at man ratificerer. Jeg synes, denne Motivering er saa søgt, at man burde forskaane en Forsamling af voksne Mennesker for den. Man merkt die Absicht und wird verstimmt! Man kan lige saa godt aabent sige det, at der ønskes Ratifikation. Det er jo ogsaa nemmere at faa Ratifikationen af den danske Rigsdag end af den jo ikke altid samlede tyske. Men i hvert Fald er det ganske meningsløst, at man skal gaa ind i en Forhandling, hvor man ved saa lidt, som vi ved i Øjeblikket, hvor Rigsdagen, det gentager jeg endnu en Gang, har haft saa lidt Medansvar ved Tilrettelæggelsen, medens der i øvrigt har været Problemer nok omkring disse Forhandlinger.

Vi har da foreløbig kun at henholde os til den højtærede Udenrigsministers Redegørelse her i Dag, og jeg maa komplimentere Udenrigsministeren for hans Evne til at holde en lang Tale uden at sige noget. I saa Henseende har han det modsat af det ærede Medlem Hr. Hauge, der sagde en forfærdelig Masse, men egentlig ikke holdt en Tale. Der er det ved den højtærede Udenrigsminister, at han virker tilforladelig indtil det mistænkelige; naar man saadan lægger Mærke til den Tone, der var lagt over Talen, kan man nok gøre en eller anden lille Bemærkning, og jeg skal straks gøre en til Belysning af den Fremstilling, der er givet.

Den højtærede Udenrigsminister gennemgik altsaa uden at sige alt for meget positivt og uden at røbe alt for meget Sagens Forhistorie og Forhandlingerne, og han endte med at erklære, at de Rygter, der havde været fremme om Divergenser mellem Erhvervene, Modsætninger o. s. v., det var hen i Vejret, alt gik glat. Med den højtærede Formands Tilladelse skal jeg læse nogle Kommentarer til denne Udtalelse. Det er et Møde paa Fyn, hvor et Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Jensen (Horsebæk), Medlem af Socialdemokratiet, altsaa Regeringspartiet, siger følgende om Tysklandsforhandlingerne:

„Uansvarlige Repræsentanter for Landbruget tillod sig at søge Separatforhandling med de tyske Forhandlere uden om den nedsatte Regeringsdelegation paa en saadan Maade, at Tyskerne fandt sig foranlediget til at udtale Besværing over for de danske ansvarlige Repræsentanter. Det er min Opfattelse, at disse Kredse er